

Malé velké Xaviany

REPRODUKTOROVÉ SOUSTAVY XAVIAN GRANDE UNICA

49 990 Kč/pár

Čekal jsem, že budou grande, tedy podle názvu. Ale ony jsou vlastně piccolo. Ne, nemluvím o kávě a vím, že „piccolo neexistuje“. Stále se bavíme o jednom z nových přírůstků italsko-českého Xavianu, který mi mistr Roberto Barletta doručil na test osobně.

Přenesli jsme dvě krabice do poslechovy, rozestavil do standardního umístění, nejprve pustil aktuálně spolustestovaný streamer B.audio Alpha One, aby se hezky prohrály, a následně Naim Uniti Atom. Na hudebním serveru jsem v aplikaci Audirvāna našel album Musica Nuda v podání Petry Magoni a Ferruccio Spinettiho, koupené na serveru NativeDSD. Pak pan Barletta ještě inbusovým klíčem vyrovnal nedostatky naší stoleté podlahy, a pak už jsme jen skákali ze žánru do žánru, abychom zjistili, že to tu fakt pěkně hraje. Zvolil jsem kabely Chord EpicXL Ohmic, protože dodaly trochu lepší šmrnc než QED XT40i. Možná i proto, že si kabely Chord s elektronikou Naim, konkrétně zdrojem a zesilovačem Uniti Atom, rozumí už dlouhá desetiletí. Jeho síla

spočívající v naimovském výstupním proudu dokáže i se svými skromnými 40 W na kanál při 8 ohmech rozehrát prakticky jakékoli menší reprosoustavy. I když se jmenují Grande. Kouzlo bude mít na svědomí i pověstný naimovský PRaT, tedy Pace, Rhythm and Timing – tempo, rytmus a správné časování transientů. Hudba prostě teče směrem k vám a vy přestanete řešit laboratorní přesnost. Ukázalo se, že Grande Unica jsou nalaďeny přesně pro tyto vlastnosti. Velká porce muzikálnosti, lehce přifouknutý spodek a bassreflex vyvedený dopředu umožňující opravdu „lajdácké umístění“ z nich dělají solidní hudbu pro každého. Je to taková Music for the Masses po italsku. Možná vlastně po pražsku, když se na zadních stěnách skví nápis XAVIAN PRAGUE.

Na čem se testovalo

V testovacím řetězci byly zapojeny mj. streamovací zesilovač Moon 371, zesilovač Naim Uniti Atom, reproduktorové kabely Chord EpicXL Ohmic (2× 3 m), ethernetový filtr English Electric EE-1, elektrický filtr Chord PowerARAY, sntirezonanční podložky IsoAcoustics OREA Indigo, Mac mini s aplikací Audirvāna jako hudební server pro DSD soubory, MacBook Pro pro ovládání knihovny (Audirvāna Remote).

Netopýří ucho

Připojil jsem Xaviany celkem ke čtyřem zesilovačům nebo kombinacím v cenách 20, 50, 170 a 800 tisíc korun. Jednak ze zvědavosti, jednak kvůli teorii o přiměřenosti. Ta říká, že zesilovač je srdce systému a neměl by být jeho nejslabším prvkem. A zde se to opět jednoznačně potvrdilo. I přes špičkovou citlivost této reprosoustavy zesilovač se streamerem za 20 tisíc prostě nepatří do jejich světa, protože zvuk dostanete na kolena už při přiblížení se k 50 % maximálního výkonu. Naopak pokud si koupíte streamer s předzesilovačem a koncový stupeň za 800 tisíc, těžko si k nim pořídíte bedny za 50 tisíc. Leda kvůli designu, což dokážu pochopit. Bude to overkill řešení, ale z těch bedýnek dostanete absolutní maximum. Ze zbývajících adeptů byl komponent s vyšší cenovkou vždy lepším partnerem. Důležité je tedy najít správný poměr výkonu a ceny, čímž se vyhnete zklamání.

Roberto Barletta se svým týmem opět ukázal, že umí stavět nejen reprosoustavy za statisíce, ale i produkty za desítky tisíc korun, které dokážou rozdávat radost. Zpracování, zvuk i svěží design budou v této cenové kategorii hledat konkurenci jen velmi těžko. Pokud si přihodíte trochu národní hrdosti, bude i označení XAVIAN PRAGUE na zadní straně určitým podnětem ke koupi. S rozestavením se dá navíc velmi dobře čarovat a ovlivnit tak výsledný prostor i basový přednes. I přesto, že bassreflex míří dopředu, úplně do kouta bych je netlačil. A škvíra mezi dvěma skříněmi také nebude dobrá hra na schovávanou. Objem basů totiž dokáže výsledný zvuk pokazit, pokud u vás doma zrovna nefrčí techno pod plným proudem celý den i noc. Ony to zvládnou. Vy ne.

-bs-

Sebevědomá přirozenost

Abych zjistil, co ano a co ne, byl jsem při testování tentokrát velmi neortodoxní. Prostě tu mám reprosoustavu za velmi rozumnou cenu, takže budu poslouchat trochu normálnější hudbu. Ale zase pozor. Zda se zvukové efekty skladby Queen Mary od Francine Thirteen vymknou hranicím reprosoustav, jsem vyzkoušet musel. Vymkly. A ukázkově! Hlas čistý, bas pevný, rytmus fantastický, houkačky i chrstnutí šterku trojrozměrné. Fajn, jdeme na drsnější věc. Du hast od německých Rammstein v mixu z roku 2023. Volume musí trochu doprava, abych slyšel, jestli ten elektrický kotel soustavy zvládnou. Jak to tak popsat? Pokud budete kapelu Rammstein poslouchat v rozumné hlasitosti, je to pohoda. Pokud zhruba jako večerní jazz, je to vlastně pěkný. Ale pokud chcete v tu správnou chvíli na konci refrénu řvát „Nein!“ a křepčit po pokoji..., tak je to vlastně jedno, protože na vás stejně přílitně soused. Vycházejme z konstrukce, velikosti a vlastně i výkonu zesilovače. Pokud si pustíte hard rock

nebo metal a budete jim chtít opravdu naložit, ony to zvládnou, ale na nižších středech dojde k přesycení čitelnosti jednotlivých tónů. Zcela jiná situace je však u klidnějších žánrů. Tady si dovolím tvrdit, že většina posluchačů odpadne dřív, než by se mohl začít zvuk mlátit mezi stěnami. Podle mého Roberto Barletta dodržel slova z propagačního letáku a dodal velký zvuk do malých prostor. Slovo Grande totiž v tomto případě neoznačuje velikost, ale srdečnost, drzost a statečnost této soustavy. Jsou to malé bojovnice produkující zvuk, který byste opravdu nečekali. Skvělý prostor, čisté výšky a důrazné, až drzé basy.

Pro zajímavost a srovnání jsem zapojil Moon 371. Prvním testem byla On the Nature of Daylight od Max Richter z alba The Blue Notebooks (15 Years). Skladba ukázala další silnou stránku Xavianů. Táhlé smyčky měly příjemnou jemnost a prostor, ale co mě překvapilo nejvíce, byla basová linka ukrytá pod nimi. Právě ta dokáže u menších reprosoustav často zmizet nebo se naopak nepříjemně slít, tady ale zůstávala pevná a čitelná. Mají v sobě něco strašně příjemného – hudba z nich plyne přirozeně, nenásilně a člověk má chuť jen sedět a poslouchat dál.

Z pestré směsice hudby, kterou jsem nechal soustavami projít, bych vyzdvihl třeba skladbu Uninvited Alanis Morissette z filmu City of Angels. Pokud jste tento doják viděli, víte, že provází velmi tragický zlom celého filmu. Pokud ne, budete asi souhlasit, že emotivní přednes Alanis je v této skladbě fenomenální. Neváhal jsem a nasadil elektronickou jadernou pumu jménem Wagging Tongue od Depeche Mode. I s tou si ale Moon s Xaviany poradil bez uzardění. Daveův i Martinův hlas lehce levitovaly nad elektronickým peklem a bas měl velmi pěkný důraz i pocit tlaku. Na opačném konci zvukového spektra, v těch neklidnějších vodách, mám testovací track Šumavský otčenáš Vojtěcha Dyka. Miluju tu atmosféru, miluju vzrůstající energii i dvě polohy Vojtova hlasu. Skladba se může zdát jednoduchá na poslech, ale není jednoduchá na přednes.

Tradiční řemeslo

Technicky jsou Xavian Grande Unica postavené na filozofii, která jde dnes trochu proti proudu moderního hi-fi světa. Žádné futuristické materiály, karbonové sendviče nebo diamantové výšky, ale poctivá práce se dřevem, citlivostí a muzikálností. Jsou součástí série Natura obracející se k přírodě a přírodním materiálům, což jasně deklaruje nejen vzhled, ale i samotná konstrukce kabinetu. Základem zvuku jsou dva 15cm středobasové měniče AudioBarletta s polypropylenovou membránou a měděným zkratovacím kroužkem pro snížení zkreslení, doplněné o 26mm impregnovanou textilní kalotu s velmi širokým rozsahem. Výhybka používá pečlivě vybírané součástky Jantzen a celé ladění směřuje k co nejpřirozenějšímu a nejorganičtějšímu projevu bez technické strohosti. Grande Unica navíc překvapí mimořádně vysokou citlivostí 93 dB, takže nepůsobí jako hladové reprosoustavy vyžadující kilowatty výkonu, ale naopak jako velmi vstřícný partner i pro běžnější zesilovače. To se ostatně jasně ukázalo při spojení s maličkým Naimem, který s nimi dokázal bez uzardění velmi slušně cvičit. Velkou roli zde hraje také samotná ozvučnice. Xavian používá masivní dub o tloušťce 23 mm a každá skříň vzniká ručně v Hostivicích. Díky přírodnímu materiálu je každý kus originál, protože kresba dřeva se nikdy neopakuje. Zaoblené hrany, organicky tvarovaný bassreflex a celkové proporce nejsou samoúčelným designovým cvičením, ale součástí snahy o co nejkvalitnější chování kabinetu a snadné začlenění do běžného obytného prostoru. Grande Unica jsou evidentně navrženy tak, aby fungovaly v normálních domácnostech, nejen v akusticky sterilních studiích. A právě to je na nich sympatické. Výrobce nesází na efektní technickou exhibici, ale na dlouhodobě poslouchatelný zvuk s důrazem na rytmus, barvu a přirozený tok hudby. A dělá to evidentně velmi dobře, neboť i moje drahá žena, když se během testovacích dnů přišla podívat, zda ještě žiju, prohlásila, že to jsou krásné bedny a skvěle hrají.

Samořejmě jsem ji neposlouchal, recenzent musí zůstat nestranný, ale měla – ostatně jako vždy – naprostou pravdu.

Boris Stojanov

PARAMETRY

typ	2,5p. sloupová s bassreflexem
frekvenční rozsah	38-20 000 Hz (-3 dB)
impedance	8 Ω
citlivost	93 dB (2,83 V/1 m)
dop. výkon zesilovače	30-200 W
dělicí frekvence	300 Hz/2500 Hz
rozměry	100 × 17 × 26 cm
hmotnost	25 kg/kus
web	xavian.cz

HODNOCENÍ

- +** malé, skladné, krásné a hezky divoké v dobrém slova smyslu; i přes kompaktní velikost mají vášnivě srdce, které dokáže dělat radost dlouho a dlouho
- napojení bassreflexu na vyústění do přední stěny ozvučnice maličko kazí celkový dojem z jinak bezchybného zpracování

zvuk

provedení

STEREO
VERDIKT

vynikající

